

FARSKÁ RODINA

ROČNÍK XI. * ČÍSLO 2 * SEPTEMBER - DECEMBER 2021 TROJMESAČNÍK SPIŠSKONOVoveských KATOLÍKOV

OTCOVE RUKY...

**NOVÍ KŇAZI V NAŠEJ
FARNOSTI**

3 - 4

**DOBROVOLNÍK
PRE PÁPEŽA**

ROZHOVOR
S DOBROVOLNÍKMI

8 - 10

**MÁRIA,
JEDINEČNÁ
MATKA**

12 - 13

VIERA KUBOVČÍKOVÁ,
zodpovedná redaktorka

Milí čitatelia,

aj Vy sa cítite tak trošku vykoľajení? Pandémia zmenila mnoho samozrejmostí na vzácnosti.

Do kostola môžeme vstúpiť iba ak splníme podmienky. Režim O, režim OTP alebo Z, respirátor, žetón s určením poradia účastníka sv. omše. Aby ste prijali Ježiša v Eucharistii je potrebné urobiť oveľa viac ako doposiaľ... Aj do práce, obchodu, reštaurácie, rekreačného zariadenia nás čaká podobná tortúra. Opatrenia sú obmedzujúce, ale potrebné, aby sme prežili – tvrdia kompetentní.

Boh daroval človeku slobodu a prostriedky na rozlišovanie – rozum, srdce, svedomie. Je na nás, či prijmem „skrutkujúce“ nariadenia ako obmedzovanie našej slobody, alebo ako cestu ku skutočnej slobode...

Navzdory komentárom na sociálnych sieťach vystužených negativizmom, či hrmotu názorových duelov i rozdeleniu spoločnosti na takých a onakých sa rodí aj niečo iné...

Boh v roku zasvätenom sv. Jozefovi Slovensko požehnal a prežiaril vzácnou návštevou pápeža, Sv. Otca Františka... Začínáme si viac vážiť našu prácu, rodinu, čerstvý vzduch, nezahalenú tvár, úsmev, úprimné objatie, „človečinu“, slušnosť, priateľstvo, charakternosť, osobné stretnutia s ľuďmi i s Bohom v Eucharistii... Menej nakupujeme, menej konzumujeme, tešíme sa z prírody, máme väčší súcit s chorými, chudobnými i menej obdarenými. Snáď i väčšmi doceňujeme vedcov, lekárov, zdravotníkov, ošetrovateľov, zodpovedných politikov, iniciatívnych kňazov i obetavých učiteľov. Nechceme byť sami, nechceme byť smutní, nechceme byť manipulovaní.

Je čas premeny.

Koľko nespokojnosti a oprávneného rozhorčenia, lamentovania i hnevu sa mohlo zrodiť v srdci sv. Jozefa a Panny Márie, keď hľadali nocľah v Betleheme... Nefrľali. Prijali pokorne všetky extrémne ohraňovania, lebo dôverovali v BOŽIU LÁSKU, MÚDROŠŤ a DOBROTU. Boli preto poslušní, pokojní a vďační.

Cenná trajektória i pre nás...

**Požehnané a radostné sviatky
narodenia nášho Pána, Ježiša Krista!**

OTCOVE RUKY

MARTIN BARTOŠ, kaplán

Milí farníci a čitatelia, predpokladám, že mnohým z Vás je známy obraz od maliara Rembrandta s názvom „Návrat márnokratného syna“, ktorý je vystavený v Petrohrade. Zo slávneho podobenstva opísaného evanjelistom Lukášom si umelec oproti tomu, čo robil v mladosti, zvolil posledný okamih, okamih „návratu“, a teda odpustenia. Maľba znázorňuje otca, pred ktorým je osvetlený kľachiaci syn, pričom pozornosť sa zameriava na otcove ruky.

Zaujímavosťou rúk je, že sú odlišné. Otcova ľavá ruka je silná a svalnatá. Zviera syna pevne, ale s istou nehou. Jeho pravá ruka nezviera, je mäkká, nežná. Chce hladiť a ponúka súcit. Je namaľovaná ako ruka ženy, ktorá predstavuje materinskú lásku. V rukách otca sa nachádza odpustenie, zmierenie a uzdravenie. Skrze ne nachádzajú svoj pokoj nielen unavený syn, ale aj utrmáčaný otec. Sú to ruky Božie. Sú to ruky našich rodičov, priateľov, učiteľov, či kňazov, ktorí nás uzdravovali.

To, že si Rembrandt vybral skoro slepého starca k sprostredkovaniu Božej lásky, má špecifický význam. Objavuje sa tu svetlo, ktoré pochádza od vnútorného ohňa, ktorý nikdy nevyhasne – ohňa lásky. A tak otec spoznáva svojho syna nielen telesnými očami, ale aj vnútornými očami srdca. Zdá sa, že ruky, ktoré sa dotýkajú chrbta navrátilého syna, sú nástrojom otcových vnútorných očí. Otcov dotyk je večným požehnaním a synovo spočinutie na otcovej hrudi večným mierom a pokojom. Takto je znázornený okamih prijatia a odpustenia, ktorý je pre tých, čo milujú bez konca a trvá naveky...

Hoci nám rok 2021 hlboko ostane v pamäti pre stratu mnohých a mnohého, predsa si máme možnosť počas vianočných sviatkov stále pripomínať lásku Boha k nám, lásku blížnych voči nám a potrebu zmierenia a odpustenia.

Všetkým Vám prajem požehnaný čas.

NOVÍ KŇAZI V NAŠEJ FARNOSTI

Mário Brežňan

Milí farníci, volám sa Mário Brežňan a narodil som sa 19. 06. 1989 v Ružomberku. Pochádzam z Liptovských Sliačov. Tu som navštevoval aj základnú školu a po jej skončení pokračoval na Strednom odbornom učilišti v Ružomberku v odbore stolár.

Necelý rok som pracoval ako vyštudovaný CNC operátor pri výrobe nízko-energetických domov a dreveníc. Ďalej som krátky čas robil záhradnú architektúru a následne som začal pracovať u nás v obci ako asistent starostu. Práve tam som mohol osobnejšie zakúšať, čo znamená pracovať s ľuďmi.

Obluboval som prácu s mladými, s ktorými sme tvorili zároveň aj modlitbové spoločenstvo. Formáciou, za ktorú som veľmi vďačný, bola pre mňa aj dvojročná animátorská škola vo Važci a neskôr škola animátorského sprevádzania. Tam som mal možnosť stretnúť množstvo ľudí z rôznych farností našej diecézy zapálených pre službu.

Medzi moje záľuby patria športy ako hokej, florbal, volejbal, skialp, turistika, cestovanie a mnohé iné.

Popri práci s mládežou som zároveň pocítil aj povolanie vstúpiť do kňazskej služby, na ktoré som odpovedal podaním si prihlášky do nášho diecézneho seminára. Som veľmi vďačný aj za podporu mojej rodiny, ktorá mi nikdy nechýbala.

Mário Brežňan - kaplán

V školskom roku 2010/2011 som začal svoje štúdium a aj formáciu v Kňazskom seminári biskupa Jána Vojtaššáka v Spišskej Kapitule, kde som sa šesť rokov pripravoval na kňazskú službu. Bolo to krásne obdobie, kde sme mali dostatok času na modlitbu, formáciu a zároveň aj plno vzácných priateľstiev.

Otec biskup mi po mojej vysviacke v júni v roku 2017 oznámil, že dostávam dekrét do farnosti Poprad. V Poprade som počas prvých štyroch rokov mojej kňazskej služby zažil mnoho pekných chvíľ a priateľstiev.

Od 1. júla 2021 som nastúpil na nové pôsobisko do vašej farnosti Spišská Nová Ves. Verím, že tu budem s vašou pomocou užitočný a podarí sa nám spoločne kráčať za naším Pánom.

Marek Jamrich

Narodil som sa 17. novembra 1987, v láskavom objatí Liptovských hôr, v Ľubochni. Hoci to bolo presne dva roky pred revolúciou, revolučný duch mi zostal celý život.

Vyrastal som v učiteľskej rodine spolu so šiestimi súrodencami – dvoma sestrami a štyrmi bratmi. Staršieho brata Dominika mnohí dôverne poznáte, keďže tu pôsobil ako kaplán niekoľko rokov pred mnou.

Detstvo na kopci nad dedinou, s blízkym hlbokým lesom a malým hospodárstvom poskytovalo veľa možností rozvíjať zručnosti ako kosenie, obrábanie polí, kŕmenie domácich zvierat a podobne. Musím sa priznať, že hoci som sa snažil (niekedy viac, niekedy menej), tieto roboty mi veľmi nešli a nemal som k nim ani bližší vzťah, oproti Dominikovi, ktorý je dodnes veľmi manuálne zručný.

Môj jednoduchý život sa zmenil, keď som sa začal učiť hrať na klavíri. A úplná extáza prišla, keď som prvýkrát mohol sedieť pri organe počas liturgie, pri mojej učiteľke klavíra. Odvtedy som mal ideu života úplne jasnú. Organ, organ a len organ. Po základnej škole som vyštudoval Obchodnú akadémiu v Ružomberku, ale aj tu mi stále boli bližšie noty, ako účty.

V r. 2005 som hral ráno vo farskom kostole na organe, a ako zvyčajne som zostal dlhšie hrať.

OZNAMY

Nechtiac ma však zamkli a pri vyliezaní cez okno (keďže vtedy som bol ešte veľmi zodpovedný a nechcel som vynechať školu ☺) som si rozlámal stavec. Potom ma museli „zošróbovať“ v nemocnici, aby som lepšie držal. Odvtedy mi v dedine prischla prezývka „jumper“. Hoci následky nesiem doteraz, naučilo ma to väčšej dôvere v Božiu pomoc a pochopenie pre chorých.

Takisto som vtedy pocítil veľkú silu modlitieb ľudí, ktorých som ani nepoznal, lebo kvôli môjmu vážnemu stavu sa modlilo za mňa veľa ľudí, čo som sa dozvedel až neskôr.

Veľká dilema nastala po strednej škole, lebo som vedel, že sa chcem venovať hudbe, no cítil som aj Božie volanie. Poslúchol som Boží hlas a nastúpil na Teologický inštitút v Spišskej Kapitule. Celú dobu som bol organistom v katedrále a viackrát spolupracoval aj so zborom v Spišskej Novej Vsi (patrí k najlepším v našej diecéze). Počas štúdia v seminári som absolvoval stáž z gregoriánskeho chorálu v St. Michael's Abbey v Anglicku. Bol to pre mňa úplne nový rozmer liturgie a hlavne liturgickej hudby, ktorý som doteraz vôbec nepoznal a silno ovplyvnil môj hudobno-liturgický rozmer. V poslednom roku štúdia som bol delegátom za Slovensko na medzinárodných kurzoch duchovnej hudby – Convivium.

Po kňazskej vysviacke v r. 2013 som pôsobil v Dolnom Kubíne práve v období, keď sa tu staval nový organ. Po roku služby som bol preložený do Novote na severnej Orave. Tu som začal študovať organ u Stanislava Šurina v Trnave, ktorého zásluhou sa postavil nový organ v miestnom farskom kostole. Po troch rokoch ma biskup preložil do Lokce a začal som študovať organ na Katedre hudby v Ružomberku u Davida di Fiore (USA). Okrem pastoračnej služby a štúdia som sa venoval koncertnej činnosti, hudobnej pedagogike (klavír a hudobná teória), pracoval som ako herec, hudobník a správca historického organa na Oravskom hrade.

Po ukončení štúdia ma od júla 2021 pán biskup poslal sem, do Spišskej Novej Vsi. Tu na gymnáziu učím náboženstvo a organ na ZUŠ. Toto mesto má veľký hudobný potenciál a takisto hlboký rozmer duchovného života. Dúfame, že s Božou pomocou budem môcť zodpovedne a s láskou slúžiť Bohu i Vám a spoločne budeme duchovne rásť a „obnovovať všetko v Kristovi!“

Marek Jamrich - kaplán a organista

Marek Jamrich za organom

VÝZVY A ODKAZY PÁPEŽA FRANTIŠKA

Dlho očakávaná udalosť nielen pre nás, kresťanov, sa stala realitou v polovici septembra tohto roku, keď na Slovensko prišiel ako pútnik náš Svätý Otec, pápež František.

LUCIA SMOLEJOVÁ

Od stredoveku až podnes nás požehnali svojimi návštevami viacerí pápeži. Túžbou asi každého z nás je vidieť pápeža naživo a zažiť s ním vlastnú skúsenosť, neprenosnú a jedinečnú. Určite ešte dlho v nás zostane ten vzácny pocit, že pápež František bol tu osobne, pri nás, s nami.

Zrealizujeme svoje predsavzatia, ktoré z návštevy hlavy Katolíckej cirkvi vyplynuli? Uvedieme do života jeho odkaz a výzvy? Dokážeme to? Alebo nás pohltí burina všedného a veľmi rýchleho života... Ako povedal pani prezidentke: „Slovensko je báseň!“ Ostane ňou pre neho i pre nás naďalej? Alebo sa bude meniť na nejaký paškvil, o ktorý už nebude záujem?

Pre inšpiráciu z jeho myšlienok vyberáme...

Opustiť egocentrizmus

„Príliš mnohí v Európe sa vlečú unavení a frustrovaní, stresovaní z frenetických rytmov, a nevedia, odkiaľ by načerpali motiváciu a nádej.

Prísada, ktorá chýba, je starostlivosť o druhých. Cítiť sa za niekoho zodpovedný dáva životu chuť a umožňuje objaviť, že to, čo dávame, je v skutočnosti darom pre nás samých... Drahí priatelia, nech z vašich srdiec nevymizne toto povolanie k bratstvu, ale nech vždy sprevádza sympatickú autentickosť, ktorá vás charakterizuje. Venujete veľkú pozornosť pohostinnosti, oslovuje ma typický spôsob slovenského privítania, pri ktorom sa návštevníkovi ponúkne chlieb a soľ. A chcel by som sa teraz inšpirovať týmito jednoduchými a vzácnymi darmi, presiaknutými evanjeliom:

Chlieb, ktorý si vybral Boh, aby sa stal prítomným medzi nami, je podstatný. Písmo nás pozýva, aby sme ho nezhrmažďovali, ale delili sa oň. Chlieb, o ktorom hovorí evanjelium, sa často láme. Je to silné posolstvo pre náš spoločný život: hovorí nám, že skutočné bohatstvo nespočíva v zväčšovaní množstva toho, čo máme, ale v delení sa rovnakým dielom s tými, čo sú okolo nás,“ skonštatoval pápež v príhovore k pani prezidentke.

Saleziáni už dávno zabúdajú na seba a starostlivosť o ľudí mi-

mo lesku spoločnosti je pre nich samozrejmosťou súčasťou životného poslania. S láskou sa starajú o ľudí mimo lesku spoločnosti aj v Košiciach na Luniku IX. Práve tam sa prihovoral jeho obyvateľom - chudobným, často odsúvaným na vedľajšiu koľaj života spoločnosti, Svätý Otec:

„Drahí bratia a sestry, príliš často ste boli predmetom predsudkov a nemilosrdných súdov, diskriminačných stereotypov, hanlivých slov a gest. Vďaka tomu sme sa všetci stali chudobnejšími, chudobnejšími v ľudskosti. Na obnovu dôstojnosti potrebujeme prejsť od predsudkov k dialógu, od uzavretia k integrácii.“

Nezabudol nám pripomenúť, že zatváranie ľudí do get problémy nevyrieši a jediná cesta k pokojnému spolužitiu je integrácia. Jedinečnou udalosťou bolo stretnutie Rómov s pápežom, pristúpili k nemu tí, ktorí unikli z pasce, ktorá pohltila a, žiaľ, stále pohlcuje mnohých z nich, z pasce chudoby. Tí, ktorí k nemu pristúpili, pripomenuli všetkým láskavú starostlivosť a obetavosť miestnych saleziánov, ktorí im terénnou prácou

poskytli kvalitné a podnetné prostredie, v ktorom mohli zdravo žiť svoj život teenagerov. Ich život sa tak stal bohatším a získal zmysel aj iné vyhliadky do budúcnosti.

„Želám si, aby sa Svetový deň chudobných, ktorý slávime už piaty rok, dokázal čoraz viac zakoreniť v našich miestnych cirkvách a aby sa otvoril evanjelizačnému pohybu, ktorý stretáva chudobných predovšetkým tam, kde sa nachádzajú. Nemôžeme čakať, že zaklopú na naše dvere. Je naliehavo potrebné, aby sme za nimi išli do ich domov, nemocníc a domovov sociálnych služieb, na ulice a do tmavých kútov, kde sa často ukrývajú, do útulkov a azylových centier,“ pripomína v posolstve Svätý Otec František. „Ďakujem tým, ktorí vykonávajú túto integračnú prácu, ktorej sa, okrem toho, že vyžaduje nemálo úsilia, niekedy dostane aj nepochopenie a nevdáčnosť, dokonca azda aj v Cirkvi. Drahí kňazi, rehoľníci a laici, milí priatelia, ktorí venujete svoj čas tomu, aby ste svojim bratom a sestrám poskytli všestranný rozvoj, ďakujem! Ďakujem za všetku prácu s tými, ktorí sú na okraji,“ odkázal Svätý Otec na košickom Luniku IX.

Skutočná láska

„Skutočnou originalitou a revolúciou je dnes oslobodiť sa od kultúry

provizórnosti, ísť nad rámec inštinktu a okamihu, znamená to milovať na celý život a celou svojou bytosťou.

Každý je darom a môže zo života urobiť dar. Tieto slová svätého Otca sa určite zapísali do srdc mnohým, najmä mladým ľuďom, ktorí túžia po živote s milovanou bytosťou, po živote, ktorý by nebol len na skúšku... Svätý Otec pokračoval: „Preto, keď snívate o láske, neverte v špeciálne efekty, ale v to, že každý z vás je výnimočný: každý z vás. Každý je darom a môže zo života, zo svojho vlastného života urobiť dar. Ostatní, spoločnosť, chudobní na vás čakajú. Snívajte o kráse, ktorá presahuje vzhľad, presahuje make-up, ktorá presahuje módné trendy. Snívajte bez strachu o založení rodiny, o splodení a výchove detí, o dávaní života, o zdieľaní všetkého s druhou osobou bez toho, aby ste sa hanbili za svoje slabosti, pretože je tu on alebo ona, kto ich prijíma a miluje, ktorý ťa miluje takého, aký si. A toto je láska: milovať toho druhého takého, aký je, a toto je pekné.“

Blízkosť

Svätý Otec počas stretnutia s jezuitmi zdôraznil štvorakú blízkosť v živote: „Prosím vás teda o štvorakú blízkosť: **blízkosť Bohu, o vzájomnú blízkosť, o blízkosť biskupovi a pá-**

pežovi a o blízkosť Božiemu ľudu, ktorá je najdôležitejšia.“

Blízkosť Bohu znamená podľa neho nezanedbávať modlitbu: „Pravú modlitbu, modlitbu srdca, ktorá nie je formálna, ale ktorá sa dotýka srdca. Modlitbu, ktorá je zápasom s Bohom, ktorá pozná púšť, kde niet nijakých emócií. Blízkosť Bohu: on na nás vždy čaká. Sme v pokušení povedať: Nemôžem sa modliť, lebo som zavalený prácou. Aj Boh má veľa práce. A predsa je pri tebe, čaká ťa.“

Vzájomná blízkosť, teda bratská láska, má byť každodenne prítomná. „...láska medzi jezuitmi, ktorá je veľmi vnímavá, láskavá, ale aj prostá: láska medzi ľuďmi... Je ťažké vytvárať komunitu, ale vaša vzájomná blízkosť je naozaj dôležitá.“

Blízkosť biskupovi. „...nech nijaký jezuita neohovára biskupa! Ak si nejaký jezuita myslí niečo iné ako biskup a má odvahu, nech ide za biskupom a nech mu povie, čo si myslí. A keď hovorím za biskupom, myslím tým aj za pápežom.“

Blízkosť Božiemu ľudu. „Je pravda, že keď budeme ľuďmi, čo idú na krížne cesty, na hranice, budeme mať problémy. No blízkosť Božiemu ľudu nás ochráni pred tým, aby sme podľahli hlúpy ideológiám. Umožní nám ísť napred s otvoreným srdcom. Nezabúdajte, odkiaľ sme boli vza-

tí, odkiaľ prichádzame: z nášho ľudu. Ale ak sa vyčleňujeme, ak ideme za nejakou chimérou, prichádzame o svoje korene. Naše korene sú v Cirkvi, ktorá je Božím ľudom.“

Pridajme, že dôležité je zachovať si blízkosť aj v rodine, pestovať vzťahy naživo, nedať sa pohltiť časom, ktorý beží, ale bežiaci čas naplniť hodnotami a hodnotnými stretnutiami. Takými sú návšteva i rozhovory so starými rodičmi...

„Aby láska prinášala ovocie, nezaбудnite na korene. A aké sú vaše korene? Rodičia a najmä starí rodičia. Dávajte pozor, áno, starí rodičia. Oni vám pripravili pôdu. Polievajte korene, chodte k starým rodičom, urobí vám to dobre: položte im otázky, nájdite si čas, aby ste si vypočuli ich príbehy. Dnes je nebezpečenstvo rást vykorenený, pretože máme sklon bežať, robiť všetko narýchlo: to, čo vidíme na internete, nám môže okamžite prísť domov, stačí jeden klik a na obrazovke sa hneď zobrazia osoby a veci. A potom sa stane, že sa nám stanú známejšími ako tu, ktoré nám darovali život. Plní virtuálnych správ riskujeme, že stratíme svoje skutočné korene... Boh nás chce mať pevne zasadených na zemi, spojených so životom...“

Nebáť sa spovede

Táto sviatosť je u mnohých, najmä mladých, spojená s veľkou nechuťou, neochotou a strachom či hanbou. Svätý Otec nás vyzýva, aby sme si uvedomili, že centrom spovede nie je hriech, ale milujúci Otec.

„Nejdem k sudcovi vyrovnať účty, ale k Ježišovi, ktorý ma miluje a uzdravuje ma. Dajme v spovedi prvé miesto Bohu. Ak je on hlavnou postavou, všetko sa stáva pekným a spoveď je sviatosťou radosti. Áno, radosti: nie strachu a súdu, ale radosti... Nebuď väzňom hanby, pretože Boh sa za teba nikdy nehanbí... A vždy, keď sa spovedáme - nikdy na to nezaбуд-

nime – je v nebi oslava. Nech je to tak aj na zemi!“

Sloboda je zodpovednosť

Niekedy považujeme slobodu za samozrejmu, ani neuvažujeme o tom, aké by to bolo keby... Starší z nás si pamätajú obdobia, keď sloboda nebola samozrejmosťou... Druhá svetová vojna, obdobie vlády KSC... Niekedy sa však cítime neslobodní všetci, napríklad aj vtedy, keď nemáme možnosť presadiť svoju vôľu alebo svoj názor, prípadne sa ho povedať obávame...

„Sloboda nás priamo volá k zodpovednosti za svoje rozhodnutia, k rozlišovaniu... Toto je náročné a máme z toho strach. Niekedy je jednoduchšie nenechať sa vyprovokovať konkrétnymi situáciami a kráčať ďalej tak, že opakujeme minulosť, bez srdca, bez rizika voľby: radšej sa vliecť životom a robiť to, o čom druhí rozhodujú za nás – možno dav alebo verejná mienka, alebo veci, ktoré nám médiá predávajú. To nie je dobré...“

Niekedy nás táto predstava ohrozuje aj v Cirkvi: radšej mať všetko vopred stanovené, zákony, ktoré treba dodržať, bezpečnosť a uniformnosť, než byť zodpovední a dospelí kresťania, ktorí myslia, pýtajú sa vlastného svedomia a vedia aj spochybniť svoje predstavy... V duchovnom a cirkevnom živote máme pokušenie hľadať falošný pokoj, ktorý nám zaručuje bezproblémový stav, namiesto evanjeliového ohňa, ktorý nás znepokojuje, ktorý nás premieňa... Avšak Cirkvi, ktorá nedáva priestor dobrodružstvu slobody – aj v duchovnom živote – hrozí to, že sa stane rigidnou a zatvorenou. Niektorí sú na to možno zvyknutí; ale mnohých iných – najmä v mladších generáciách – neláka ponuka viery, ktorá im nenechá vnútornú slobodu, nepriťahuje ich Cirkev, kde musia všetci rovnako myslieť a slepo poslúchať.“

A na záver...

Pápež František motivuje a oslovuje mnohých, aj nekresťanov. Je to človek pripravený konať, svoju vieru žije, žije ju naplno, nie od stola... Inšpirujeme sa a žíme svoju vieru naplno, nehanbime sa!

„Svedkovia plodia nových svedkov, lebo sú darcami života. Takto sa šíri viera: nie mocou sveta, ale múdrosťou kríža; nie štruktúrami, ale svedectvom. A dnes, vo vyzývavom tichu kríža, sa nás všetkých Pán pýta, pýta sa aj teba: „Chceš byť mojím svedkom?““

Na Kalvárii stála s Jánom Matka Božia. Nikto nevidel tak ako ona otvorenú knihu kríža a nevydal o tom svedectvo skrze pokornú lásku. Na jej príhovor prosme o milosť obrátiť pohľad srdca na Ukrižovaného. Vtedy naša viera bude prekvitať v plnosti, vtedy naše svedectvo prinesie ovocie.“

Zdroje

KN, 26. septembra 2021

<https://www.tkkbs.sk/view.php?cislocianku=20210916107>

<https://spravy.pravda.sk/domace/clanok/600601-online-papez-navstivi-lunik-ix-s-mladezou-sa-stretne-na-stadione/>

<https://dennikn.sk/2539286/25-najzaujimavejsich-myslienok-papeza-na-slovensku-o-korupcii-starych-rodicoch-ci-uzavretej-cirkvi/>

<https://www.vaticannews.va/sk/papez/news/2021-09/prihovor-papeza-frantiska-v-dome-su-martina.html>

<https://domov.sme.sk/c/22741146/papez-frantisek-na-slovensku-prejav.html>

<https://jezuiti.sk/rozhovor-frantiska-s-jezuitmi/>

DOBROVOĽNÍK PRE PÁPEŽA

To je nápis na tričku, v ktorom aj naši farníci vykonávali dobrovoľnícku službu počas septembrovej návštevy Svätého Otca Františka na Slovensku. Možnosť, že pápeža Františka neuvidia naživo, bola veľká, ale aj tak si zvolili dobrovoľníctvo ako spôsob prežitia návštevy pápeža Františka, ako ich vyjadrenie lásky a vernosti k Bohu, Cirkvi a Svätému Otcovi. Dobrovoľníkov z našej farnosti bolo viac, do nášho časopisu nám o svojej službe porozprávali študenti Gymnázia Štefana Miška: **Andrej Kalik (Šaštín) a Samuel Hollaar (Košice - Luník IX), rodina Marhefkova (Košice - štadión Lokomotíva) a pani Jarmila Hricová (Prešov).**

MÁRIA HOLLAAR

FOTO: SÚKROMNÝ ARCHÍV

Návštevu pápeža Františka na Slovensku zabezpečovali tisícky dobrovoľníkov. Kto je podľa teba dobrovoľník?

Andrej K.: Je to človek, ktorý sa rozhodne pomáhať druhým alebo vykonávať nejakú všeobecne prospešnú aktivitu, bez nároku na finančný zisk.

Samuel H.: Dobrovoľník je niekto, kto bez vyhladky na finančnú odmenu, vykonáva prácu. Robí to preto, aby urobil dobrý skutok a niekomu pomohol.

Marhefkovci: Dobrovoľník ochotne pomôže druhým zo slobodnej vôle, bez očakávania nejakej protihodnoty. Činnosť vykoná vo vlastnom čase a v prospech ľudí, ktorých vlastne ani nepozná.

Jarmila H.: Je to človek, ktorý venuje svoj čas konaniu dobra z vlastného rozhodnutia a bez nároku na odmenu, pričom neraz musí opustiť svoju komfortnú zónu.

Prečo si sa rozhodol pomáhať ako dobrovoľník? Čo ťa k tomu viedlo?

Andrej K.: Keď bolo oznámené, že pápež František príde na Slovensko, tak som vedel, že sa na neho určite chcem ísť pozrieť. O niekoľko týždňov sa ma sestra opýtala, či s ňou nechcem ísť pomáhať ako dobrovoľník. Povedal som si, že to môže byť dobrá skúsenosť, môžem pomôcť tam, kde to treba, predsa k nám pápež

na Slovensko nelieta každý rok, tak by som si to mal vyskúšať.

Samuel H.: V prvom rade som chcel pomôcť pri organizácii návštevy pápeža, ktorého si veľmi vážim. Další dôležitý dôvod bol, že ma veľmi zaujímalo, ako taká akcia vyzerá z hľadiska organizácie. Príchod pápeža nie je malá vec, a preto som chcel vidieť, čo všetko treba spraviť pred a rovnako aj počas takej akcie.

Marhefkovci: Chceli sme pomôcť. Bola tu potreba a výzva na pomoc, tak sme zareagovali. Prihlásili sme sa ako dobrovoľníci. Akceptovali nás ako celú rodinu s deťmi od 13 do 17 rokov.

Na košických stretnutiach s pápežom bolo nasadených viac ako 700 dobrovoľníkov. Boli rozdelení na zachytne parkoviská, príjazdové cesty, pri vchodoch do areálov a do sektorov. Väčšina z nich pomáhala zabezpečiť stretnutie mladých s pápežom na košickom štadióne Lokomotíva.

Jarmila H.: Chcela som jednoducho poslúžiť, využiť svoju dobrú fyzickú kondíciu pre dobrú vec. Do Prešova som šla s otvoreným srdcom a rukami pripravenými robiť čokoľvek.

Akú službu si zabezpečoval?

Andrej K.: V Šaštíne som bol pridelený do mobilného tímu, teda som bol tam, kde si ma zavolali. Keď sa otvorili brány, tak som riešil problémy neplatných

vstupeniek. Bola to trochu neprijemná úloha, pretože množstvo ľudí nesmeli vstúpiť do areálu kvôli systémovej chybe. Teda, za to oni nemohli a nám to bolo ľúto, pretože nie každému sme vedeli pomôcť. Neskôr som bol poslaný na druhú stranu, tiež ku vstupom, kde som udržiaval ľudí v zástupoch alebo som skenoval vstupenky. Po skončení programu som rozdával antigénové testy a obrázky s pápežom.

Samuel H.: Sprevádzal som médiá v Košiciach na Luníku IX. Pápež na Luníku IX je niečo, čo pritiahne veľa médií a tie médiá chcú urobiť reportáž. Ako dobrovoľník som mal za úlohu reportérov sprevádzať po areáli. Bez dobrovoľníka by vstup nemali povolený.

Marhefkovci: Počas prvého dňa v Košiciach na Lokomotíve sme absolvovali povinné školenie, akreditáciu, kontrolu a dostali sme balík dobrovoľníka. V prenesenom význame to bol nakoniec balík odvahy, ochoty a neraz trpezlivosti. Vyškolili nás, aby sme vedeli informovať a usmerňovať účastníkov.

Jarmila H.: Prihlásila som sa do Prešova a neuviedla žiadnu preferovanú službu. Po registrácii na mieste som dlho nevedela, kam ma organizátori zaradili. Ocitla som sa medzi asi tridsiatkou ľudí, ktorí mali byť pridelení tam, kde niekto vypadol.

Bola som napokon zásobovačkou, odnášala som smeti, nosila vodu k vstupnej bráne pre návštevníkov, no tiež utierala stoličky po daždi, asistovala pri rozdávaní svätého prijímania, usmerňovala ľudí v areáli.

Návšteva pápeža Františka priniesla mnoho silných momentov. Každého oslovilo niečo iné. Čo zapôsobilo na teba?

Andrej K.: Pred začatím zaškoľovania sme mali všetci dobrovoľníci spoločnú svätú omšu v Šaštínskej bazilike. Po roku a pol, kedy sme niekedy ani nemohli chodiť do kostola, bolo veľmi povzbudivé vidieť plný kostol veriacich ľudí, ktorí chcú slúžiť Kristovi a blízkym.

Samuel H.: Najviac na mňa zapôsobil samotný Luník IX a to nie pozitívne. Samozrejme všetci o ňom počujeme a vidávame ho v médiách, ale byť tam, je celkom iný zážitok! Som zhrozený z toho, že v strednej Európe máme takéto miesto, za ktoré by sme sa mali hanbiť. Myslím si, že aj samotný pápež chcel istým spôsobom na túto skutočnosť poukázať.

Marhefkovci: Venovať svoj čas pre zabezpečenie stretnutia s pápežom je samo osebe výborná vec. A k tomu sa pridala aj odmena vo forme iného pohľadu na veci, stretnutí s novými ľuďmi, či nahliadnutie

do zákulisia. Aj po tejto stránke to bola veľmi zaujímavá skúsenosť.

Atmosféra prijatia, spolupatričnosti a radosti vyvrcholila príchodom pápeža Františka na štadión. Či už dobrovoľník, účastník stretnutia alebo divák pri televízii – všetci sme to mohli zažiť – každý zo svojho pohľadu.

Oslovila nás myšlienka byť poslami odkazu nášho pápeža: Budujme mosty a vnášajme pokoj a radosť do všedných dní, zakorenení a otvorení.

Jarmila H.: Jednoznačne charizma Svätého Otca, jeho ľudskosť, vládnosť, to, aký bol usmievavý, ale najmä energia, ktorá z neho sršala, keď prechádzal veľmi blízko v papamobile. Vnímala som ho ako pokorného a načúvajúceho počas byzantskej liturgie bohatej na spievané slovo, do ktorej sa pápež František zapájal navonok málo, no veľmi sústredene. Naplno pre neho platilo: som medzi vami TU a TERAZ.

Chceš sa venovať dobrovoľníctvu naďalej? Myslíš si, že aj naša farnosť potrebuje dobrovoľníkov a dobrovoľnícku činnosť? Kde by boli dobrovoľníci v našej farnosti užitoční?

Andrej K.: Myslím si, že dobrovoľníci sú potrební všade. Nemusia to byť hneď ľudia, ktorí sa budú starať o chudobných alebo chorých. Pomáhať vo farnosti môžeme aj napríklad lektorskou službou, ministrom, spevom v zbore, organizovaním stretnutí pre deti a iné. Jednoducho sa angažovanosť v rôznych aktivitách, ktoré život vo farnosti ponúka.

Samuel H.: Dobrovoľníctvu sa chcem venovať aj naďalej. Nevieť ale presne, kde v našej farnosti by sa dobrovoľníci „zišli“.

Marhefkovci: Chceme sa zapojiť. Bola to naša prvá väčšia dobrovoľnícka skúsenosť, no veľmi inšpiratívna aj pre budúcnosť. V Košiciach sme medzi dobrovoľníkmi stretli aj ďalších Spišiakov. Každá farnosť potrebuje dobrovoľníkov – a vďaka za to, že mnohí aj v našej farnosti dobrovoľníctvu ochotne venujú svoj čas.

Jarmila H.: Podľa mňa každá služba vo farnosti, či už sú to ministri, lektori, žalmisti, speváci, hudobníci, má v sebe znaky dobrovoľníctva. Určite chcem naďalej hrať a spievať na Božiu slávu. Bolo by fajn, keby si každý farník našiel svoje miesto v službe, nielen počas liturgie, ale v každodennom živote. Možno vzájomne si pomáhať odbornými radami, organizovať stretnutia ľudí s podobnými záľubami (záhradkári, turisti, knihomoli, domáci kutili, športovci...) alebo výmenné bazáre nepotrebných vecí.

Jarmila Hricová ako dobrovoľníčka

Andrej Kalik ako dobrovoľník v Šaštíne

Rodina Marhefkova

Pápež František na Luníku IX v Košiciach

Z DIEVČAŤA PRINCEZNÁ

MONIKA DOBROVSKÁ

V minulom čísle časopisu sme hovorili o tom, ako vychovať z chlapca kráľa, dnes sa zameriame na naše slečny. Prednedávnom som videla rozprávku Mulan, kde krásne ukázali cieľ výchovy dievčat vo východnej kultúre. Žena, ktorá všetko robí dokonale tak, aby bola neviditeľná. Každá kultúra má svoje zásady a očakávania. V Biblii nájdeme báseň nazvanú Zlatá abeceda o dobrej žene a tak sa pozrime, čo nám hovorí:

Kto nájde ženu statočnú?

Je omnoho cennejšia než perly.

*Srdce jej muža jej dôveruje,
nebude mu chýbať zisk.*

*Hospodári mu dobre, nie zle
po celý svoj život.*

*Dbá o dostatok vlny a ľanu,
vlastnými rukami s chuťou pracuje.*

*Vstáva ešte za noci, aby
dala pokrm svojmu domu
a príkazy svojim slúžkam.*

*Bedrá si silou opáše
a posilní si ramená.*

*Svoju dľaň otvára chudobnému
a k núdznemu svoje ruky vystiera.
Nebojí sa o svoj dom, keď sneží,
lebo všetci v dome majú
po dva odevy.*

*Sila a dôstojnosť sú jej odevom,
s úsmevom sa díva
na nastávajúci deň.*

*Ústa otvára v múdrosti
a na jazyku má láskavé poučenie.*

*Dozerá na chod domácnosti
a neje z chleba povaláčov.*

*Keď vstanú jej synovia, blahorečia jej,
aj jej muž ju zahŕňa pochvalou.*

*Pôvab je klamlivý a krása prchavá,
ale žena, čo má bázeň pred Pánom,
zasluhuje si chválu.*

*Dajte jej z ovocia jej rúk,
nech ju chvália v bránach jej skutky!
(Prísľ 31,10-31)*

Ak toto je ideál, ktorý nám Boh ponúka, teda ako sa k nemu priblížiť v dnešnej modernej dobe?

Opríme sa o základné piliere. Keď bola moja dcéra malá, vyberala si iné hračky ako jej bratia. Bola citlivejšia, jemnejšia, mala väčší zmysel pre poriadok a veľmi rada tvorila nové veci. Rada čítala, tancovala, kreslila, počúvala hudbu. Prináša nám do našej chlupskej domácnosti viac radosti, smiechu a kultivovanosti. To je to, čo do nej Boh vložil prirodzene.

Úlohou nás rodičov je tento jasný obraz nepokaziť a nechať rozvíjať do dokonalosti. Mnohé rozprávky dnes ponúkajú skreslený obraz krásy, reklamy valia na nás kopec gýčov a obrátených hodnôt. Nedajme sa oklamať. Žena je tá, ktorá prináša do spoločnosti lásku, krásu a jemnosť. Nie je vulgárna, superžena, čo premôže všetkých mužov a „vopchá ich do vrečka“. Nám ženám Boh dal do rúk iné „zbraň“. Ak sa ich naučíme správne využívať, tak srdce muža nám bude dôverovať, synovia nám budú blahorečiť a chváliť nás budú naše skutky.

Ale poďme od ideálov k praxi. Ako na to?

Keď nechcem, aby moja dcéra bola márnivá a prieberčivá, musím začať od mala. Učím ju striedmosti v jedle i obliekaní. Nemusí mať každú sladkosť, či hračku, ktorú vidí v reklame. Nekúpim jej každé šaty, ktoré sa jej páčia a rovna-

ko ju neupozorňujem dennodenne na jej krásu a dokonalosť. Učím ju všímať si krásu prírody, vnútornej krásy ľudí a naučím ju deliť sa s inými. Zapojením sa do domácich prác ju učím pracovitosti. Nechám ju rozvíjať sa v umení (trpezlivo vydržím tie kopy výtvarných prác, ktoré všetky musíme nechať na pamiatku), ukazujem jej krásu vyjadrenú v umení. Ockovia, naučte dcéry tancovať na vašich nohách. Rozmaznávajte ich, ale nie príliš. Vaša úloha je vo výchove dievčat nezastupiteľná. Nekritizujte ich vzhľad, ale naopak, dvíhajte ich sebavedomie. Každá dcéra je princeznou pre svojho otca, rovnako ako otec je vysnívaným princom pre svoju dcéru.

Rodičia, veďte ich k čistote tela i duše. Rozprávajte im životopisy mnohých svätíc, ktoré zachovali svoju čistotu. Dievčatá sa vedú skôr nadchnúť a vytrvať v čistote ako chlapci. Pamätajte na to, že žena je tá, ktorá hovorí áno. Muž si dovolí len toľko, koľko mu dovolí žena. Pripravte ich na materstvo, ukážte im, že okrem námahy prináša aj radosť a požehnanie. Veďte ich k múdrosti, k láske k učeniu. Vštepujte im semienka viery, veďte žena, ktoré má bázeň pred Pánom si zaslúži chválu.

Výchova dcér či synov je azda najťažšia práca, no nie sme v tom sami. Panna Mária so sv. Jozefom nech sú pre nás vzorom. Nech vládne v našich rodinách jednota a láska a Ježiš nech je základom nášho zväzku.

MÁRIA, JEDINEČNÁ MATKA V DEJINÁCH SPÁSY

Počas najkrajších sviatkov roka slávime aj jeden špeciálny mariánsky sviatok, ktorý sa často medzi ostatnými akosi rozplynie. Prvý deň každého roka je zasvätený Márii – Bohorodičke. Čo nám kresťanom hovorí tento Mariánsky titul a prečo je pre nás dôležitý? Možno ste nad tým ešte nikdy nepremýšľali, a možno prišiel ten čas až teraz.

DANIEL LYSÝ

Titul **Theotokos** (gréc.) „**Bohoroďička**“ nepochádza z Nového zákona. Jeho pôvod treba hľadať pravdepodobne v predkresťanskom Egypte, kde sa týmto titulom uctievala pohanská bohyňa Isis. Ale to bolo naozaj veľmi dávno.

V Novom zákone, u Evanjelistu Lukáša, čítame, ako prichádza anjel Gabriel k Márii a zvestuje jej, že sa stane matkou Ježiša, ktorý sa bude volať synom Najvyššieho. Nik z nás pri týchto slovách asi nebude mať pochybnosť o tom, že Mária sa stáva Ježišovou matkou a tým aj jedinečnou Ženou medzi všetkými ženami a pokoleniami. No až po štyroch storočiach bol tento **Máriin titul** definitívne potvrdený ako **prvá mariánska dogma v dejinách Cirkvi, a to na Efezskom koncile v r. 431**. Vyhlásenie tejto dogmy malo búr-

livú predohru a k jej prijatiu paradoxne nevedli dišputy o Márii, ale o Ježišovi. Ako to celé vlastne bolo?

Predohra vyhlásenia mariánskej dogmy – zápas o poznanie Ježišovej identity

Tri storočia po Gabrielovom zvestovaní sa v Cirkvi objavuje jeden z prvých **vážnych omylov (heréz)**, ktoré sa týkali Ježišovej osoby a jeho vykupiteľského dieľa – **arianizmus**. Arianizmus, pochopiteľne, šíril kňaz Arius z Alexandrie. V tomto učení je Kristus charakterizovaný ako prostredník medzi Bohom a človekom, avšak nie rovný s Bohom Otcom. **Arius Kristovi upieral božskú prirodzenosť**. Ježiš bol podľa neho stvorenou bytosťou (takmer identické učenie o Kristovi majú aj Jehovo-

ví Svedkovia), výnimočnou, úžasnou, ale stvorenou. Toto učenie by viedlo k tomu, že Ježiš vlastne nie je Synom Otca v pravom zmysle a že nie je ani skutočným Spasiteľom človeka. Celý spor nakon vyústil do Nicejského koncilu, kde boli Ariove tvrdenia odsúdené a vyhlásená dogma o jednej rovnakej božskej podstate Otca i Syna. Heréza sa zdala byť prekonalá, avšak nebolo tomu tak.

Keď jeden extrém vyvoláva druhý alebo kde jeden skončil iný začal

Na scéne sa tentoraz objavuje biskup **Apolinár** z Laodiecy, ktorý už predtým zo všetkých síl bojoval proti Ariovým bludom, no zašiel až príďaleko. Keďže sa Apolinár proti Ariovmu učeniu usiloval až **príliš vyzdvihovať Ježišovo božstvo**, dostal sa do ďalšieho **omylu**,

že v Ježišovi existoval iba jediný Božský princíp – Logos. V podstate by to znamenalo, že Ježišovi by chýbala ľudská duša. Ježišova osoba by tak bola akousi „zmesou“ božského Logos a ľudského tela (avšak bez ľudskej duše). Ježiš by podľa tohto učenia nebol úplným Bohom a úplným človekom, teda Bohočlovekom, ako to vyznávame dnes. Proti tomuto tvrdeniu vystúpili viacerí iní učenci, medzi nimi hlavne Gregor Naziánsky s veľmi dôrazným tvrdením, že: „čo nebolo prijaté, nebolo ani spasené“ a na druhej strane „čo bolo spojené s Bohom, bude aj spasené.“ Princíp tohto výroku teda znamenal, že Ježiš ako Spasiteľ mohol spasiť len to, čo sám ako Boh vzal na seba. Ak by sa nebol stal plne človekom, nemohol by človeka ani spasiť. Ale spasil ho tým, že svoju božskú prirodzenosť zjednotil s ľudskou, a tak sa stal Bohočlovekom – bol teda úplným Bohom a úplným človekom. Toto vyznanie je završené aj v našom dnešnom Nicejsko-constantinskom vyznaní viery – „Verím v jedného Pána Ježiša Krista, jednorodného Syna Božieho, zrodeného z Otca pred všetkými vekmi, Boha z Boha, Svetlo zo Svetla, pravého Boha z Boha pravého, splodeného, nie stvoreného, jednej podstaty s Otcem... on pre nás ľudí a pre našu spásu zostúpil z nebies a mocou Ducha Svätého stal sa človekom.“ Sú to absolútne najdôležitejšie slová, odrážajúce zápas za pravdu o podstate kresťanstva dvoch koncilov zo 4. stor. A predsa to ešte nebolo všetko.

Kauza nestorianizmu vs. Theotokos

Nachádzame sa na začiatku 5. storočia v srdci východnej časti Rímskej ríše, teda v Konštantinopole, kde bol len nedávno vymenovaný nový biskup Nestor. Už nejaký čas sa tu diskutuje o tom, či je správne nazývať Máriu z Nazareta

ako Bohorodičku (Theotokos) alebo rodičku človeka. Nestor v tomto zaujíma akési zmierlivé riešenie a navrhuje Máriu nazývať „Christotokos“ – Kristorodička – teda rodička Krista. O tomto novom učení sa však dozvedá patriarcha z Alexandrie, biskup Cyril Alexandrijský, a spor bol oficiálne na svete. Nestor sa totiž vo svojej téze mylne domnieval, že nazvať Pannu Máriu Bohorodičkou by znamenalo priznať jej, že Ježišovi darovala ľudskú i božskú prirodzenosť. **To však nie je pravda: Ježiš sa ako vtelené Slovo so zjednotenou božskou i ľudskou prirodzenosťou narodil z Márie. Mária tak nedáva zrod prirodzenosti, ale osobe, preto ju môžeme právom volať Bohorodička – tá, ktorá svetu porodila Boha.**

Efezský koncil v r. 431 spor o Theotokos rázne ukončil, Cyriľovi dal za pravdu a Nestorove tvrdenia odmietol. Márii právom priznal titul Bohorodička podľa toho, ako ju volali kresťania už dávno pred koncilom. Okrem toho osvetlil ešte jedno zaujímavé pravidlo, tzv. „**communicatio idiomatum**“. Podľa tohto pravidla platí, že čokoľvek je možné povedať alebo napísať jednej z Kristových prirodzeností, možno to povedať ako o ňom samom. Ak napríklad môžeme povedať o Kristovej božskej prirodzenosti, že je večná, bez začiatku a konca, môžeme to teda povedať o samom Kristovi. Alebo ak povieť, že jeho ľudská prirodzenosť sa prejavovala hladom, potením, potrebou spánku, môžeme aj o Kristovi povedať, že bol hladný, že potreboval spať, že sa potil, prežíval námahu, ba že zomrel na kríži.

Efezský koncil a Theotokos boli naozaj dišputou viac o Kristovi ako o Márii. Avšak po ňom už mohla konečne celá Cirkev bez obáv a s istotou viery uctievať Pannu Máriu ako Bohorodičku. Veď aj modlitbu „Sub tuum praesidium“ (Pod

SILA MÁRIINHO MATERSTVA
SPOČÍVA NAJMÄ V TOM,
ŽE SA S KAŽDÝM Z NÁS
DELÍ O SVOJHO SYNA,
ŽE NÁM OTVÁRA PRÍSTUP
K TAJOMSTVU UKRÍŽOVANEJ
LÁSKY. JEJ MATERSTVO VŠAK
MUSÍME NIELEN OBDIVOVAŤ,
TO BY BOLO VEĽMI MÁLO.
AJ MY TEDA MÁME JEŽIŠA
NAJPRV „POČAŤ“ VIEROU VO
SVOJOM SRDCI A POTOM HO
„PORODIŤ“ NAŠIM BRATOM
A SESTRÁM OHLASOVANÍM
JEHO RADOSTNEJ ZVESTI.

tvou ochranu) sa modlia kresťania od dávnych čias, omnoho skôr, než o Bohorodičke začali vznikať prvé teologické dohady. Papyrus objavený v r. 1917 s touto modlitbou pochádza už z tretieho stor. a dnes sa nachádza v *John Rylands Library* v anglickom Manchestri.

Význam Máriinho materstva pre nás

Nezabudnime, že Mária je matkou Syna nielen preto, že Ho nosila vo svojom lone, ale najmä preto, že Ho najprv počala vo svojom srdci. To je to najdôležitejšie, ten najlepší recept, ako nasledovať prvú a najväčšiu Ježišovu učeníčku.

Sila Máriinho materstva spočíva najmä v tom, že sa s každým z nás delí o svojho Syna, že nám otvára prístup k tajomstvu ukrižovanej Lásky. Jej materstvo však musíme nielen obdivovať, to by bolo veľmi málo. „Čo mi prospeje, že sa Kristus raz narodil v Betleheme, ak sa nenarodí vierou v mojej duši?“ pýtal sa raz Origenes. **Aj my teda máme Ježiša najprv „počať“ vierou vo svojom srdci a potom ho „porodiť“ našim bratom a sestram ohlasovaním Jeho radostnej zvesti.** To bude náš najkrajší dar pre tento svet.

ŠTUDENT V ČASE PANDÉMIE

SAMO HOLLAAR

Počas lockdownu som zažíval rôzne **pocity**. Na začiatku to boli pocity radosti - nemusel som chodiť do školy, mohol som sa „ulievať“ z hodín tým, že som len zapol ZOOM a išiel som si robiť to, čo sa mi zachcelo. Po istej dobe sa tento spôsob života zmenil z radostného na osamelý a smutný. Chýbali mi priatelia a sociálne kontakty. Izba s počítačom, z ktorého neustále rozpráva niekto, koho normálne vídavate v škole bola mätúca. Zvyčajne vníma človek rozdiely medzi **miestami**, kde sa nachádza, jasne. Izba je miesto, kde človek oddychuje, robí veci, ktoré má rád a škola je miesto na učenie a prácu, ale aj na stretávanie sa s ľuďmi. Počas lockdownu sa tieto dve miesta zliali do jedného. Keďže som dlhodobo neopúšťal izbu a používal som ju ako priestor na prácu, stalo sa to, že som nenachádzal oddych. Nikde už nebolo miesto, ktoré by bolo moje a nepripomínalo mi starosti so školou.

V jeden moment som pochopil, čo by som mal spraviť pre **rovnováhu** vo svojom živote. Uvedomil som si, že v tom nie som sám, že na svete je množstvo mladých ľudí, študentov, ktorí sú v tej istej situácii (ak nie horšej) a že máme nádej, že sa to raz skončí. Pomohlo mi aj to, že som začal **športovať**. Denne som behával a táto aktivita bola nielen prospešná pre moje telesné, ale aj duševné zdravie. Stretával som iných ľudí, vyprázdnil hlavu a zabudol na modrú obrazovku v mojej izbe. Užíval som si počasie, či už pršalo alebo svietilo slnko, dával som si pozor na dýchanie a tempo. Všetky tieto veci „vytiahli“ môj mozog z jednotvárneho prostredia izby. Ďalšia vec, ktorá mi pomohla, bola **zábava** ako pozeranie filmov, čítanie kníh a komiksov. Človek si, samozrejme, musí dať pozor, aby „neprepadol“ týmto záľubám, lebo sa zníži

jeho produktivita, ktorá je potrebná aj v lockdowne (hlavne pri študentoch).

Tretia a najdôležitejšia vec bola **moja rodina**. Zo začiatku sme si neboli veľmi nápomocní, lebo sme všetci zo situácie pociťovali paniku. Neskôr, keď sme už trochu lepšie chápali, ako sa teraz zmení náš život a že nás čaká dlhý čas strávený spolu, našli sme si spôsob, ako sa navzájom podržať a upokojiť. Zaviedli sme si **nové rituály** ako napríklad spoločné pozeranie bohoslužieb. Najmladší brat zapaloval sviečky ako miništrant a potom tradične počas omše zaspal - rovnako ako vždy v kostole. Vďaka bohoslužbám vysielaným cez FB, sme boli v kontakte aj s ostatnými veriacimi zo spoločenstva, lebo FB nám vždy dal vedieť, kto práve pozerá s nami. Mama zaviedla pravidelné stolovanie aj počas dňa, nielen večer. Po večeri sme celá rodina chodievali na dlhé prechádzky, ktoré boli niekedy aj dynamické a plné smiechu.

Vzájomné porozumenie v rámci domácnosti bolo veľmi dôležité, lebo bez neho by som nedokázal nájsť rovnováhu vo svojej novej, nedobrovoľne nadobudnutej „existencii.“

Vďaka týmto trom veciam som svojim dňom dokázal dať štruktúru, ktorá mi pomohla, aby som neprepadol depresii a zúfalstvu ako mnohí moji rovesníci a podnietila zmenu môjho postoja. Pocity nespokojnosti sa zmenil na pocit zmierenia sa so situáciou. Neboli to šťastné, ale ani smutné časy. Boli neutrálne. Prekvapilo ma, že školu som zvládol lepšie ako pred pandémiou. Zistil som, že som dobrý v samotatnom učení. Vylepšil som si známky a v konečnom dôsledku aj náladu. Dobrý prospech dodával môjmu životu zmysel. Ku koncu školského roka sme sa mohli vrátiť do školy. Táto sku-

točnosť ma veľmi tešila. **Návrat do školy** splnil všetky moje očakávania. Po takom dlhom čase doma som sa zmenil zo študenta, ktorý sa rád „ulieval“ zo školy na študenta, ktorý sa do školy teší. Len aby bolo jasné, netešil som sa tak na školu, ako na spolužiakov... Bolo neuveriteľne príjemné sa opäť učiť v triede, sedieť vedľa osoby z mäsa a kostí a počas hodín i zavtipkovať so spolužiakmi, či učiteľmi. Po pár týždňoch v škole prišli letné prázdniny. Mal som pocit, že si ich ani nezaslúžim... Boli časom, kedy sa opatrenia z veľkej časti uvoľnili a my sme sa mohli zabávať a naplno si užívať leto.

Opäť sme v škole a zas sa pandemická situácia zhoršuje. Vracajú sa mi pocity z lockdownu, lebo už mávame hodiny aj online. Nepáči sa mi, ako sa to vyvíja. Našťastie sa mojej triede podarilo pripraviť stužkovú slávnosť, z čoho som veľmi šťastný. Síce nebola úplne tradičná, ale predsa len oveľa lepšia ako žiadna.

Vnímam, že v poslednej dobe stále viac unikám do fiktívnych svetov vo filmoch, seriáloch a knihách. Mám pocit, že sa moje telo mimovoľne samo od seba dostáva späť do lockdowného modusu. Veľa športujem a počas športu zabúdam na všetky starosti, ktoré trápia nielen mňa, ale aj veľké množstvo Slovákov, ktorí dúfali, že sa lockdown nezopakuje. Najťažší v tejto dobe je pre mňa fakt, že mnohé krajiny Európy sú v boji s Covidom 19 úspešné. Mladí ľudia majú dovolené žiť bez väčších obmedzení, zatiaľ čo slovenská mládež si pomaly zase sadá za počítač a pripája sa na hodinu, zatvorená vo svojich malých priestoroch, ktoré „miešajú“ dokopy ich voľný a pracovný čas.

Opäť si však opakujem, že nádej tu je...

NOVINKY ZO ZŠ SV. CYRILA A METODA

MONIKA DOBROVSKÁ

FOTO: ARCHÍV ŠKOLY

Ked' varíte chutné jedlo, musíte použiť tie správne ingrediencie. Rovnaké je to aj pri formovaní žiakov. Okrem základného vzdelania treba pridať aj pravé hodnoty, štipku nádeje, hrst' dôvery, vieru a celé to zalíať láskou. Nakuknite s nami do našej školskej kuchyne.

Školský rok 2021/2022 sme otvorili **slávnostnou sv. omšou** vo Farskom kostole, ktorú celebrol emeritný biskup Mons. Andrej Imrich. Po nej sme sa presunuli do školy, v ktorej na žiakov čakalo príjemné prekvapenie - **zrenovované vstupné priestory a školské šatne**, na ktoré sa žiaci veľmi tešili. Plní nádeje, že vytrváme v prezenčnom vyučovaní čo najdlhšie, sme pri určitých obmedzeniach spustili aj činnosť mnohých krúžkov a aktivít.

Nezabudnuteľnou sa stala **návšteva Sv. Otca Františka na Slovensku**. Aj žiaci našej školy spoločne so sestrou Chiarou či so svojimi rodinami, putovali za ním do Košíc na stretnutie s mladými. Atmosféra bola neopakovateľná a jeho slová a poslanstvo ostáva v nás hlboko zakorenené.

Nedeľa 26. septembra 2021 bola kvôli **slávnosti prvého sv. prijímania** pre nás výnimočná. Naši štvrtáci po prvýkrát prijali Pána Ježiša do svojho srdca. Všetci žiaci i zamestnanci školy ich sprevádzali svojimi modlitbami a pre každé dieťa pripravili drobný darček, aby na tento deň nikdy nezabudli.

Svetový deň jazykov sme oslávili v telocvični. Prostredníctvom prezentácie sme spoznali päť krajín Európy. Vyučujúci cu-

dzích jazykov si pripravili stánky, v ktorých nás deviataci skúšali zo znalosti jazyka i kultúry týchto krajín. Zdokonaľovali sme si nielen jazykové schopnosti a vedomosti o jednotlivých krajinách, ale ochutnávali sme aj tradičné špeciality.

„V zdravom tele zdravý duch“, hovorí ľudová múdrosť. Na svoje zdravie sme sa upriamili už tradičnými októbrovými aktivitami **Dňom zdravej výživy** a **Dňom jablka**. Naši prváci i druháci absolvovali **korčuliarsky kurz** na Zimnom štadióne v Sp. Novej Vsi. Pri príležitosti otvorenia novej tribúny na futbalovom štadióne v našom meste sa konal **Futbalový turnaj žiakov o pohár primátora mesta Spišská Nová Ves**. Naši žiaci v kategórii 1.- 2. ročník obsadili v konkurencii všetkých mestských škôl vynikajúce **1. miesto**.

Zapojili sme sa aj do kampane Milión detí sa modlí ruženec a v rámci misijného týždňa sme usporiadali **Misijný jarmok**. Výťažkom sme podporili Misijné diela detí v Afrike. Privítali sme aj vzácných hostí manželov Jarkovských, ktorí pôsobili ako misionári v Jakutsku a tí nám porozprávali o svojom pôsobení v tejto krajine. Boh pozýva každého z nás, aby sme sa stali misionármi, netreba

Obnovené šatne

Stretnutie so Sv. Otcom

pritom chodiť ďaleko. Stačí prinášať lásku vo svojom okolí.

V rámci projektu **Koľko lásky sa zmestí do krabice od topánok** sme pripravili darčeky pre starších v Domove dôchodcov. Nech aj malé drobnosti vyčaria veľký úsmev a zahrejú pri srdci.

V tomto školskom roku si pripomíname **30. výročie od založenia našej školy**. Pri tejto príležitosti sme počas celého roka pripravili pre žiakov množstvo aktivít a súťaží.

Veríme, že za tých 30 rokov z našej „kuchyne“ vyšlo mnoho šikovných mladých ľudí, pripravených meniť svet na krajšie a lepšie miesto pre život.

NOVINKY Z CIRKEVNÉHO GYMNÁZIA ŠTEFANA MIŠÍKA

JANA SATALOVÁ

FOTO: ARCHÍV ŠKOLY

Slávnostnou **svätou omšou Vezni Sancte**, ktorú 2. septembra 2021 celebroidal emeritný spišský biskup Mons. Andrej Imrich, sme vykročili do nového školského roka 2021/2022 a privítali medzi nami nové tváre plné očakávaní nielen v radoch študentov, ale aj pedagógov.

Pomoc a Božie požehnanie do nového školského roka sme si boli vyprosiť aj na **duchovnej obnove vo Svätyni Božieho milosrdenstva a na Kalvárii v Smižanoch**. O nezabudnuteľné stretnutie sa postaral Sv. Otec František, s ktorým sme sa stretli počas jeho návštevy na Slovensku v Prešove a v Košiciach.

Naši tretiaci sa zúčastnili **letného výcvikového kurzu**, kde sa zamerali na vysokohorskú turistiku a cykloturistiku. Prvý deň si plnými dúškami vychutnávali jesennú scenériu tatranskej prírody na trase Štrbské - Popradské pleso. Ďalšie dni zas dali zabráť bicyklom a kondičke, keď si odkrútili 50 km úsek po trase SNV - Kopanec - Dedinky. Noc strávili na chate Nita, kde nabrali nové sily na zvládnutie cesty späť a urobili si príjemnú prechádzku okolo vodnej nádrže Palcmanová Maša. Šťastní a spokojní sa vrátili domov s množstvom veselých príhod a spomienok.

Prostredníctvom našej facebookovej stránky ste sa spolu s nami tiež mohli zapojiť do **kampane 40 dní za život** a modliť za novú nádej pre nenarodené deti,

ich matky i otcov, lekárov a zdravotníckych pracovníkov vykonávajúcích interrupcie, ako aj celú spoločnosť a pomohli tak priniesť pro-life posolstvo medzi ľudí na Slovensku.

V rámci **Európskej noci výskumníkov** sme sa aj tento rok zapojili do akcie Spoznaj svojho vedca, cieľom ktorej je zvýšenie záujmu žiakov o štúdium prírodných vied a technických smerov na vysokých školách. Svoju prácu a život vedca nám tentokrát priblížila naša bývalá študentka RNDr. Margaréta Marcinčinová z Ústavu biologických a ekologických vied Prírodovedeckej fakulty UPJŠ v Košiciach.

Október je už tradične mesiacom modlitby posvätného ruženca a mesiacom misií. Aj tento rok sme sa opäť zapojili do kampane **Milión detí sa modlí ruženec** za mier a jednotu vo svete a spoločne sme sa modlili posvätný ruženec v slovenskom, nemeckom, anglickom, talianskom a latinskom jazyku.

Monika Tomašíková, úžasná mladá žena, nám virtuálne preniesla kúsok Afriky do školy. Priblížila nám svoje ročné pôsobenie v škole Bosco Boys v Nairobi v Keni, kde pôsobila ako **dobrovoľníčka** v saleziánskom rehabilitačnom centre, kde pomáhajú chlapcom z ulice a zo slumov získať základné návyky. Žiaci si v rámci besedy mohli v priestoroch školy pozrieť aj výstavu predmetov z krajín, kde pôsobia saleziánski dobrovoľníci.

Kúpou čokoládky sme tiež podporili kampaň Sladká pomoc, ktorá je iniciatívou Pápežských misijných diel. To, že **dobrovoľníctvo** nie je ani našim žiakom cudzie, sme ukázali zapojením sa do zbierok Biela pastelka či Hodina deťom v uliciach mesta.

Galéria, QR-kódy, videá, reportáže, fotky, súťaž, spolupráca... Toto je charakteristika toho, čo všetko zažili naši študenti dňa 20. októbra 2021 v **Poprade počas zážitkového vyučovania**. Študenti súťažili v tímoch. Každý mal 8 úloh, ktoré boli zakódované v QR-kódoch. K plneniu úloh im poslúžila aj mapa mesta, pri ktorej preukázali svoj orientačný zmysel. Študenti navštívili Tatranskú galériu a historické pamiatky na Námestí sv. Egídia.

Po úspešnom okresnom kole si naše dievčatá a chlapci 21. októbra 2021 zmerali svoje bežecské schopnosti v **Krajskom kole v cezpoľnom behu žiakov** v areáli Anička v Košiciach. Naše tímy dali do toho všetko a domov sa vrátili s krásnym **1. miestom** v súťaži družstiev chlapcov a **3. miestom** v súťaži jednotlivcov.

Prvé dva mesiace nového školského roka ubehli ako voda a hoci musíme stále bojovať s pandemiou a epidemické opatrenia nám nedovoľujú uskutočniť všetky plánované aktivity, za nami je mnoho akcií a stretnutí, ktoré nás nielen niečo nové naučili, obohatili myseľ i dušu, ale aj ukázali, že talent a zaniehanie nám nechýba.

Misijná dobrovoľníčka Monika Tomaščíková s deťmi v Afrike

Výstava suvenírov z misí

Duchovná obnova na smižianskej Kalvárii

Naši úspešní bežci (zľava) Benjamín Gradžilo, Timotej Krupa a Ján Dzurňák spolu v p. riaditeľkou Mgr. Otiliou Berkovou (vľavo) a Mgr. Annou Jančáryovou (vpravo)

Zážitkové vyučovanie v Poprade

GRATULUJEME A ĎAKUJEME, PĽUTOVCI!

VIERA KUBOVČÍKOVÁ

Mnoho vecí v živote berieme ako samozrejmosť. Medzi jednu z nich možno patrí i služba kostolníka – osoby, ktorá sa stará o chrám. My, novoveskí farníci, máme výsadu, že vyše 20 rokov zasvätili život tejto neľahkej službe dvaja ľudia - manželia František a Katarína Pľutovci. Poznáme ich?

Pán **František Pľuta** sa narodil v r. 1951 v Betlanovciach. Svoj život zasvätil práci vodiča. Pracoval ako vodič poľnohospodárskych strojov na ŠM v Betlanovciach, neskôr 30 rokov vo firme Spoje (Slovenské telekomunikácie), potom od r. 2004 pôsobil ako SZČO v oblasti prepravy dreva a od r. 2011 ako vodič a pomocná sila v autoservise vo firme Auto-Impex Bratislava. Viac ako 20 rokov sa vo svojom voľnom čase venoval rozvozu poštových holubov. V mladosti sa venoval i hokeju a plávaniu. Radosť mu prináša aj hra na gombíkovej harmonike, alebo akordeóne.

Pani **Katarína Pľutová** uzrela svetlo tohto sveta tiež v r. 1951, ale v Spišskom Štvrtku. 29 rokov pracovala ako sprievodkyňa v ČSAD, neskôr ako pracovníčka v panelárni a vyše 20 rokov odpracovala v nábytkárskom závode Nový Domov v Spišskej Novej Vsi. Má rada záhradku, kvety i ručné práce ako vyšívanie, či háčkovanie.

Do spoločného manželského zväzku vstúpili v septembri v r. 1972 v Spišskom Štvrtku. Ich štyri deti – František, Erik, Lukáš a Katarína sa snažili vychovať v kresťanskom duchu a viedli ich k svedomitému životu.

Od r. 1999 sa začali ako **kostolníci** spoločne venovať Kostolu Nanebovzatia Panny Márie – nášmu Farskému kostolu. Práca kostolníka je rôznorodá. Zahŕňa starostlivosť o zabezpečenie dôstojného slávenia sv. omší, udržiavanie poriadku v kostole i okolí kostola, prípravu kvetinovej výzdoby, starostlivosť o liturgické rúcha, oltárne plachty, plnenie mnohých mimoriadnych povinností počas slávenia Vianoc, Veľkej noci, či iných cirkevných sviatkov. Je to služba náročná na zodpovednosť, rozvážnosť, presnosť, vyžaduje nemalo obetavosti, tolerancie, schopnosti hľadať kompromisy. Kostolníci čelia rôznym požiadavkám i konfliktom a musia zachovať úctu a pokoj. Ako ľudia

môžu aj zlyhať. Ten však, ktorý si uvedomuje náročnosť ich poslania a služby, rozlíši „brvno od smietky“.

Milí naši kostolníci, Pľutovci! Je čas, aby sme Vám pri príležitosti okrúhlych životných jubileí – 70 rokov života i okrúhleho výročia Vášho manželstva úprimne poďakovali za všetko dobré, čo ste pre náš kostol i farské spoločenstvo urobili.

Tešíme sa, že aj na podnet poslanca MsÚ Mgr. Andreja Cpina a podporovateľov Mgr. Slavomíra Gallika – dekana a farára farnosti SNV, Mgr. Anny Fedorovej a iných, Vám mesto udelilo **Cenu mesta** za dlhoročnú, spoločensky významnú činnosť – starostlivosť o dominantu mesta – náš Farský kostol.

Gratulujeme a ďakujeme za Vašu obetavú, neľahkú službu, za Vašu vernosť. Vyprosujeme Vám veľa zdravia, síl a životnej radosti. Vieme, že naše poďakovanie je len malou odmenou, ale veríme, že dobrý Boh má pre Vás oveľa viac, lebo iba ON v plnosti pozná hodnotu Vašej práce, obety a lásky. Nech požehnáva celú rodinu, ktorej členovia tiež prispievajú svojím nemalým dielom. Ako farské spoločenstvo Vás uistujeme o našej úprimnej vďake a modlitbách. Boh Vám žehnaj!

Cena mesta SNV za rok 2020 udelená 21. 10. 2021 manželom Kataríne a Františkovi Pľutovcom
(Katarína Pľutová - prvý rad - druhá sprava, František Pľuta - druhý rad - tretí sprava)

Rímskokatolícky farský úrad

Letná 60

052 01 Spišská Nová Ves

IČO: 31950141

DJČ: 2020719932

IČ DPH: SK2020719932

Bankové spojenie: Všeobecná úverová banka, a.s.,

Bratislava, pobočka Spišská Nová Ves

IBAN: SK85 0200 0000 0031 5955 2257

BIC: SUBASKBX

Kancelária: 053/442 27 77

Dekan: 053/446 82 19

rkfu.snv@gmail.com

Web: www.snv.fara.sk

Facebook: Farnosť Spišská Nová Ves

Youtube kanál: RKC farnosť SNV

Vzhľadom na meniacu sa situáciu spôsobenú pandémiou Covidu 19 budú všetky aktuálne informácie zverejňované na webovej stránke farnosti - www.snv.fara.sk.

Archív časopisu Farská rodina - www.snv.fara.sk

Príspevky, postrehy a námety do farského časopisu Farská rodina posielajte na e-mailovú adresu: farskarodina@gmail.com.

Prosba o podporu farského časopisu

Vážení čitatelia! Ďakujeme za Vašu podporu, ktorú preukazujete farskému časopisu. Výrobné náklady jedného výtlačku sú cca 0,50 eur a slúžia len na financovanie základných režijných nákladov, grafického spracovania a tlače časopisu. V prípade, že máte záujem finančne podporiť tvorbu časopisu, prosím, nechajte svoj milodar v hociktovej pokladničke umiestnenej v kostoloch v správe Rímskokatolíckeho farského úradu v Spišskej Novej Vsi alebo ho zašlite na účet úradu: Bankové spojenie: Všeobecná úverová banka, a.s., Bratislava, pobočka Spišská Nová Ves, IBAN: SK85 0200 0000 0031 5955 2257, BIC: SUBASKBX. Do správy pre prijímateľa uveďte „časopis Farská rodina“.

Nech sám Pán odmení Vašu ochotu podporiť dielo, ktoré napomáha formovaniu a zjednocovaniu farskej rodiny a slúži Bohu k oslave. Úprimne ďakujeme.

Vydal: Rímskokatolícky farský úrad v Spišskej Novej Vsi pre vnútornú potrebu. Internet: www.snv.fara.sk. E-mail: rkfu.snv@gmail.com. Redakcia: Rímskokatolícky farský úrad v Spišskej Novej Vsi, Letná 60, 052 01 Spišská Nová Ves. E-mail: farskarodina@gmail.com. Zodpovedný odborný garant: Mgr. Slavomír Gallik. Zodpovedná redaktorka: Ing. Viera Kubovčíková. Redaktori: Mgr. Martin Bartoš, Mgr. Daniel Lysý, PhD., Mgr. Monika Dobrovská, Ing. Gabriela Mitříková, PhDr. Lucia Smolejová, PhDr., Ing. Peter Marhefka, PhDr., Mgr. Mária Hollaar a externí spolupracovníci a dopisovatelia. Imprimatur: Mons. prof. ThDr. František Tondra, spišský diecézny biskup, RKBÚ v Spišskom Podhradí - Spišskej Kapitule, prot. č. 1 107/11/Mj/15. 6. 2011. Registrácia: Ministerstvo kultúry SR, registračné číslo EV 4371/11. Sadzba a grafická úprava: RNDr. Margaréta Marcinčinová. Obálka: Peter Dobrovský. Náklad: 500 ks. Technické spracovanie: PROGRUP SK, s.r.o., Bratislava. Texty neprešli jazykovou úpravou. Nepredajné. Redakcia si vyhradzuje právo upravovať príspevky. Nevýžadané rukopisy nevraciam. Dátum vydania: 15. 12. 2021. Uzávierka budúceho čísla: 10. 2. 2022. Svoje príspevky zasielajte najneskôr do termínu uzávierky na e-mailovú adresu redakcie: farskarodina@gmail.com.

SPRAVODAJSKÝ SERVIS

4 TÝŽDNE - 4 TÉMY VĎAČNOSŤ, RADOSŤ, OBETA, NÁDEJ

- » formát A5 / pevná väzba / 72 strán
- » 60 autorských fotografií zo slovenských hôr
- » duchovné príhovory, citáty svätých, zamyslenia a priestor pre písanie vlastných myšlienok a modlitieb

OBJEDNÁVKY:

peterdobrovsky1@gmail.com / 0902 240 531

cena: 8€

(úvodná akcia na prvých 50 objednávkach: 7€)

*Milí naši čitatelia, prajeme
a vyprosujeme Vám milostivé
Vianoce a požehnaný rok 2022.*

Milí kamaráti,

pozorovali ste už niekedy nočnú oblohu, koľko nádherných hviezd sa na nej nachádza? Práve o hviezdach bude nasledujúci príbeh.

V jednom kráľovstve žilo mnoho hviezdíčiek. Celé dni oddychovali, trochu sa učili a trochu hrali. Vždy, keď sa nad krajinou zniesla tma, každá si našla svoje miesto a svietila počas celej noci. Trblietali sa, lebo vedeli, že prinášajú svetlo pocestným, ukazujú cestu námorníkom, skrátka, že sú veľmi potrebné a užitočné.

Jedného dňa preletela krajinou správa, že ich navštívi nádherná hviezda, ktorej závoj je utkaný z najkrajšieho hviezdneho prachu a celý sa trblieta tak, že keď je na oblohe, nedá sa prehliadnuť. Začalo sa o nej pošuškávať, že je výnimočná a má špeciálnu úlohu. Keď prišla medzi hviezdy a večer zaujala svoje miesto, jej svetlo bolo silnejšie a krajšie. Ráno, skôr ako si šli hviezdy oddýchnuť, ponáhľali sa vypočuť si príbeh tejto krásnej hviezdy.

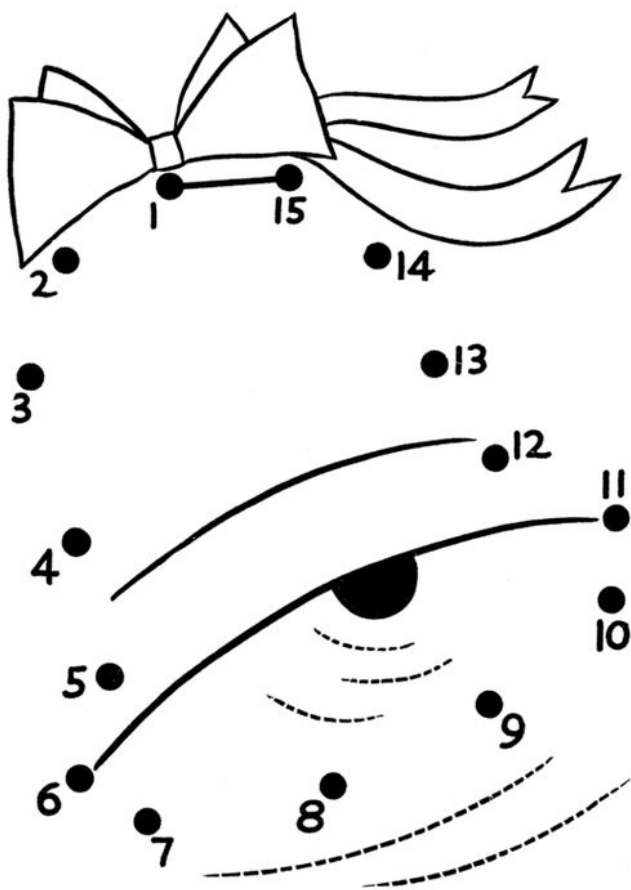
„Viete sestričky, každá z nás tu má svoje poslanie, ani jedna nesvietime len tak. Mojou úlohou je správdzať ľudí na ceste za veľkým kráľom, ktorý sa má práve narodiť a ukázať im správnu cestu. Keďže ten kráľ je Kráľom neba i zeme, preto aj môj závoj je taký jedinečný. Som tu, aby každý, kto uvidí moje svetlo, sa vybral na cestu za Ním.“

Nasledujúcu noc sa všetky hviezdy usilovali svietiť čo najkrajšie, lebo vedeli, že tu nie sú pre seba.

Aké je moje poslanie? Ani my ľudia tu na zemi nie sme pre seba. Pokúsme sa počas nasledujúcich vianočných sviatkov myslieť viac na iných a hľadajme, akú cestu pre nás pripravil Boh.

*Prajem Vám požehnané
a milostiplné vianočné sviatky*

Vaša Vranka Danka

1. ÚLOHA

Vytvorte si hviezdu z papiera a zaveste si ju na okno, nech vám pripomína, že aj vy máte byť svetlom pre iných.

2. ÚLOHA

Pospájajte bodky a vyfarbite obrázok.

